

Josemaría Escrivá proглаšen svetim

Na jednom od najbrojnijih misnih slavlja proglašenja svetaca u povijesti, papa Ivan Pavao II. svetim je proglasio španjolskoga blaženika Josemariju Escrivu de Balaguera (Glas Koncila).

12.10.2002.

Na misi na Trgu sv. Petra u nedjelju 6. listopada okupilo se svakako više od 250.000 vjernika iz cijeloga svijeta, kako bi sudjelovali u uzdizanju na čast oltara utemeljitelja

personalne prelature »Opus Dei«, Španjolca koji je rođen 1902, a umro 1975. S ostalim vjernicima, na misi su sudjelovala i službena izaslanstva iz Španjolske i Italije, kao i iz više od deset južnoameričkih država. Već dva sata prije početka misnoga slavlja, Trg sv. Petra i okolne ulice ispunilo je više od 100.000 vjernika, sve do Anđeoske tvrđave, koji su s kasnije pristiglima, sudjelovali u misnom slavlju i snažno i dugo zapljeskali kada je Papa izrekao službeni tekst proglašenja svetim, kojim je sv. Josemaría Escrivá stavljen za uzor katolicima cijeloga svijeta.

Prije toga kardinal Jose Saraiva Martins, pročelnik Kongregacije za proglašenje svetih, Papi je uputio obrednu molbu za kanonizaciju blaženoga Josemarije Escriva, čiji je osmijeh »lebdio« obješen - kako je običaj - s portreta na fasadi bazilike sv. Petra. Zajedno s Papom u misnom

slavlju sudjelovalo je i 13 kardinala i 22 biskupa, među kojima i nasljednik sv. Josemarije Escriva na čelu Opusa Dei mons. Javier Echevarría Rodríguez.

Svetac protiv izdvajanja iz svijeta

Proglašenje svetim - na kojem su pročitani i najznakovitiji podaci njegova života - dogodilo se upravo o stotoj obljetnici rođenja sv.

Josemarije Escriva, rođenoga u španjolskom Barbastru 9. siječnja 1902. Nakon ređenja 1925.

pastoralno je djelovao u Perdigueri i kasnije u Zaragozi, dok je dvije godine kasnije otišao u Madrid kako bi postigao doktorat iz prava. U španjolskome glavnom gradu bio je dušobrižnik ljudima iz svih slojeva društva, osobito siromašnima i potrebnima s periferije grada i u bolnicama. Do osnivanja »Opusa Dei« dovelo ga je »viđenje« koje je imao 2. listopada 1928. Novo je

udruženje ljude trebalo dovesti do dosljednoga kršćanskog života, ali upravo u njihovom pozivu, »ne izdvajajući se iz svijeta«. Za Katoličku Crkvu prve polovice 20. stoljeća, valja reći, bila je to »revolucionarna« perspektiva, jer se »put do svetosti« u crkvenoj svijesti doživljavao gotovo isključivo kao put preko svećeničkog ili redovničkog zvanja. Skup svojih duhovnih razmatranja »Put« sv. Josemaría Escrivá objavio je 1939, premda ih je napisao još 1934. Odmah su postali duhovnim vodičem za sve članove Opusa Dei. Samo je slučajno, zbog sličnosti s čovjekom koji je ubijen umjesto njega, novi svetac preživio španjolski građanski rat (1936-1939). Godine 1943. osnovao je »Svećeničko društvo sv. Križa«, te je 1946. otišao u Rim kako bi dobio i crkveno priznanje za Opus Dei. Ono je uslijedilo 1950, a Opus Dei širi se po cijelome svijetu, osobito u Europi i Južnoj Americi. No, prvo je

dijecezansko odobrenje »Opus Dei«
dobio još 1941, kada je postao »Pia
Unio« (Pobožno udruženje), dok mu
je cjeloviti »pravni okvir« 1982. dao
papa Ivan Pavao II. kao personalnoj
prelaturi. Sv. Josemariju Escrivu, koji
je umro 26. lipnja 1975. u Rimu gdje
je i proglašen blaženim 17. svibnja
1992, naslijedio je njegov suvremenik
i učenik mons. Javier Echevarría.
Danas u svijetu ima više stotina
tisuća prijatelja i podupiratelja
prelature Opus Dei, a među njima
ima i nekatolika. Oko 20.000
punopravnih članova obvezalo se na
beženstvo, a k njima se pribraja još
65.000 oženjenih i udatih, te oko
1.800 svećenika. Cilj duhovnosti
Opusa Dei je posvećivanje
svakodnevnog života, a ne bijeg od
njega.

Biti svet u svakodnevnom životu

Upravo je to u svojoj propovijedi o
životu i djelovanju sveca istaknuo

papa Ivan Pavao II, ističući da je sv. Josemaría Escrivá uzor kršćanskoga života koji »obuhvaća sva područja i povezuje s Bogom.« Nutarnji život, odnos s Bogom, život u obitelji, zvanje i društvu nisu odvojeni sektori, već zajedno grade »jedinstven, sveti i od Boga ispunjen život«. Utemeljitelj Opusa Dei uvijek je govorio da se nevidljivoga Boga može naći i susresti u vidljivim, opipljivim stvarima i stvarnostima vjerničkoga života. »To njegovo učenje aktualno je i nužno i danas. Vjernik, u kreposti krštenja koje ga pritjelovljuje Kristu, pozvan je s Gospodinom sklopiti neprekinut i životni odnos. Pozvan je biti svet i sudjelovati na spasenju čovječanstva«, rekao je Sveti Otac koji je propovijed držao na talijanskom i španjolskom jeziku. Djelujući na područjima koja im je povjerio Bog u njihovu zvanju, vjernici sudjeluju u prvotnom Božjem naumu, kad je čovjeku

povjerio zemlju da je obrađuje, njeguje i čuva. Bog je prisutan u svakom trenutku čovjekova života, kada je budan i kada spava, kada je radostan i kada je žalostan, podsjetio je na riječi novoga sveca Papa, pozivajući sve vjernike da u svakodnevnom životu ostvaruju svetost. Svijet treba mijenjati iznutra, govorio je sv. Josemaría Escrivá, i boriti se protiv materijalističke kulture koja prijeti ugrožavanjem izvornoga identiteta Kristovih učenika. Zato je uvijek podsjećao da se kršćanska vjera suprotstavlja konformizmu i nutarnjoj nepokretnosti i lijenosti, i da kršćani u križu moraju naći svoje svjetlo, mir i radost. »Da bi se ispunilo tako zahtjevano poslanje, nuždan je neprestani nutarnji rast krijepljen molitvom. Sveti Josemaria bio je učitelj u molitvenoj praksi, koju je smatrao izvanrednim 'oružjem' za otkupljenje svijeta. Uvijek je preporučivao: 'Na prvome mjestu -

molitva; potom, iskupljenje; na trećemu mjestu, jako 'na trećemu mjestu' - djelovanje« (Put, br. 82). Nije riječ o paradoksu, već o vječnoj istini: plodnost apostolata nadasve je u molitvi i u snažnom i ustrajnom sakramentalnom životu. To je, u biti, tajna svetosti i pravoga uspjeha svetaca«, rekao je Papa moleći da vjernicima Isus Krist pomogne shvatiti ovu »zahtjevnu asketsku i misionarsku baštinu«.

»Dobrodošli u moju kuću«

Po završetku misnoga slavlja, koje je trajalo više od 2 sata, papa Ivan Pavao II. u otvorenom džipu provezao se kroz mnoštvo vjernika, a podaci o njihovom broju kretali su se od 200.000 do 300.000. Vatikanski radio na temelju je podataka međunarodnih agencija naveo nešto niži, a talijanske agencije - pozivajući se na rimskoga prefekta Emilija Del Mesea - onaj veći. Misno slavlje

izravno je prenosila talijanska radiotelevizija RAI, prikazujući i neke isječke iz života novoga sveca. U jednome od njih sam se sveti Josemaría Escrivá jednom nazvao »antiklerikalnim«, ali ne u ideološkom smislu. Njegova je zamisao bila da bi se svećenicima trebalo omogućiti, a zašto bi se i sami trebali više zalagati, potpuno posvećivanje duhovnom području, kako bi - ne opredjeljujući se »niti lijevo, niti desno« uvijek mogao biti tu za sve ljude. A oni su doista došli iz cijeloga svijeta, iz 84 zemlje. Iz Japana 500 ih je doletjelo zrakoplovom, iz Rusije automobilima je iz Petrograda, Moskve i Rostova na Donu zajedno doputovalo 30 katolika, pravoslavnih i protestanata, daleko više iz SAD-a, mediteranskih lučkih gradova, a osobito iz Madrida. Organizacijski odbor imao je 240.000 prijava, a puno su hodočasnika slabijih novčanih mogućnosti primili talijanski vjernici u okviru programa

»Dobrodošli u moju kuću«. Osim toga, u povodu proglašenja novoga sveca pokrenut je i projekt »Harambee 2002«, fond solidarnosti kojim će se priložima dobivenim od hodočasnika novčano pomagati odgojni projekti u Africi. Sve njih još je jednom na više jezika prije molitve Anđeoskog pozdravljenja pozdravio Ivan Pavao II. podsjećajući da je »ljubav prema Majci Božjoj jedna od stalnih karakteristika živoga svetoga Josemarije Escriva, te je najizvrsnijim dijelom baštine koju ostavlja svojim duhovnim sinovima i kćerima«. (rr)

Glas Koncila br. 41, 13.
listopada 2002.